

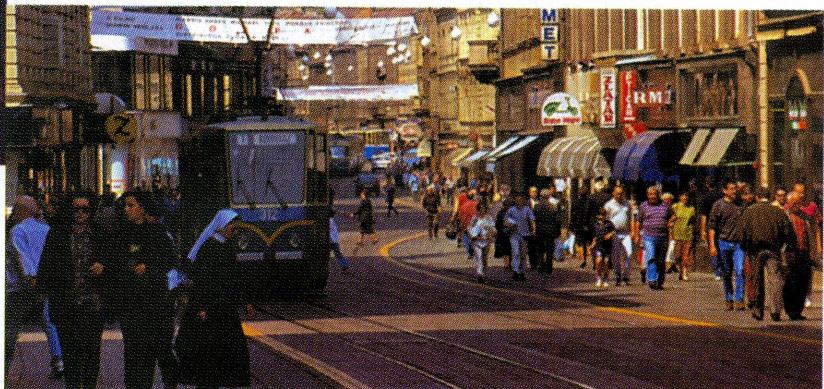
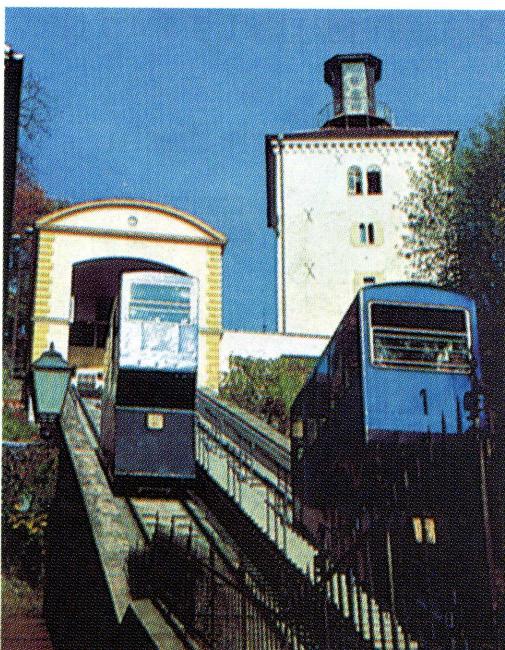
Sek

GORNJI GRÂD

I. SITUACIJA

- Ana: ^{Prvo} (Nâjpre) ^{Prvo} cemo ići na Gornji grâd da pokažemo Hélgi štâ još nije viđela.
- Inga: Zâpravo je već mnogo viđela, ali Gornji je grâd specifičan.
- Ana: Čima mnogo ^{da proštětamo} istorijskih grâđevina. Hélgi je tô zanimljivo.
- Helga: Môžemo prošetati i jâ ču vas pitati štâ me zâníma.
- Ana: Idemo ilicom pèšice ^{pèške} prema uspinjači.
- Inga: Ipak cemo ići stèepenicama a ^{da hôdam} nè uspinjačom.
- Helga: Mògu hôdati, nè brinite. A hòće li vâma dvéma biti téško?
- Ana: Téško? Ni gòvora. Prvo cemo razgledati kúlu Lotrščák. Sâda je tâmo gâlêrija, a râniye je tô bio úlaz u stâri grâd.

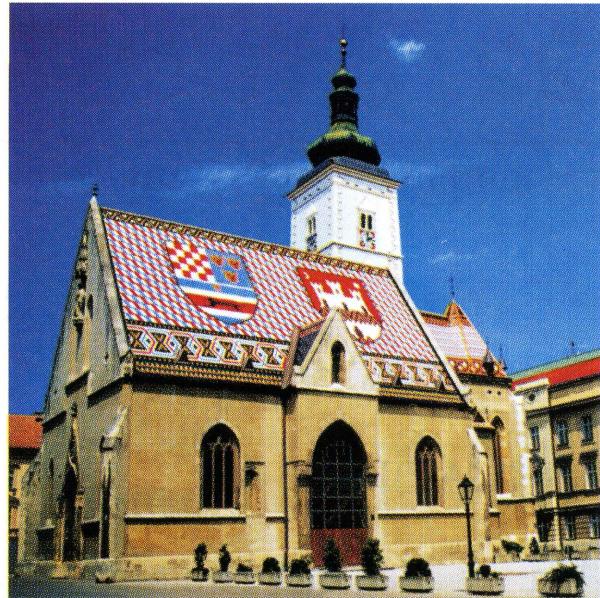

Inga: Iz kúle se tåčno u pódne čuje tòp, pa se nèko mòže i úplašiti àko nè zna štå je.

Ana: A blízu je Trg svétoga Márka i církev kója ima zanimljiv kròv.

Helga: Na kròvu je gròb Zágreba, videla sam rázglednicu.

Ana: Dâ, a na trgu je i Hrvátski sábor i Vláda. U prošlom (19.) ← stòlèću na tòm je trgu bilo i pòzorište.

Helga: Čùla sam za stâri isusovački sâmostan koji je dànas mùzejski pròstor.

Ana: Tô su Klóvićevi dvòri, pòznati i izvan Hrvátske.

Inga: U njima se često održávaju zanimljive izložbe, pa dòlaze posètioci iz ökolnih zemálja.

Helga: Sv  cemo tô videti, n dam se da je otvoreno.

Ana: Blízu je i g l rija v jara Ivana M strovi a. Tô je k ca u k joj je um tnik n ko vr me živeo i rádio.

Inga: N  smemo propustiti Kam nita vr ta, n jpoznatiji stâri d o Zágreba.

Ana: A k aj njih je j dna od n jstarijih apot ka u ovom d elu Ev ope. Jo  u ek r di.

Inga: Z ista v lim s tati st rim, usk m li icama.

Helga: Sv gde se o e a atmosf ra pro losti.

